

har et Ledvogterhus et Stykke borte, har haft en Mand eller Kvinde til at passe Leddet. Denne Ordning har man nu op hævet adskillige Steder. Jeg har saaledes et Eksempel derpaa fra min egen Kommune, hvor man grundet i disse Sparebestræbelser nu har ordnet det saaledes, at Bommene lukkes fra Stationen. Dette har imidlertid til Følge for Ikast Stations Vedkommende — vi har to Tog, der krydser hinanden, mellem 1 og 2, to Slæbetog, der begge rangerer — at disse Bomme undertiden er nede i cirka en halv Time. Det er saadanne Foranstaltninger, der generer Befolkningen i for høj Grad; det er nemlig en meget befærdet Vej, og undertiden maa Vogne holde dér i lang Tid. Ydermere ligger der en stor Trikotagefabrik mellem Stationen og Byen, og Bommene er nede lige i den Tid, da Arbejderne skal til Arbejde, saa det er ogsaa til stor Gene for dem.

Man har endvidere ved Ikast Station foretaget nogle Udvidelser, man har bygget et nyt Varehus, hvad der i og for sig var god Grund til, og man har udvidet Ventesalen, men efter min Mening saaledes, at den er blevet meget for stor, medens Postekspeditionslokalet derimod er et ganske lille Hul, der efter min Mening er ganske uforsvarligt, i alt Fald i en Stationsby, hvor der er en saa stor Vareomsætning. Jeg synes, man fra Statsbanernes Side nok kunde administrere noget fornuftigere, end man gør; jeg synes i alt Fald med Hensyn til det Forhold, jeg omtalte vedrørende Bommens Lukning, at man maatte kunne indrømme Befolkningen saa meget, at man kunde faa anbragt et Drejekors, saaledes at de gaaende kunde komme over.

I samme Forbindelse vil jeg gerne sige, at Postbesørgelsen i Ikast i høj Grad trænger til Forbedring. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man i de Egne ligesom skal være Stifbørn. Kunde man ikke faa en saadan Ordning, at vi kunde faa Københavnerposten udbragt om Morgenen i Stedet for saaledes, som det nu er? Det tager for megen Tid, naar det Postbud, der foretager Ombæringen i Byen, skal have det hele, baade Brevene, Værdiposten og Aviserne. Der er Beboere kun to Minutters Gang fra Posthuset, der ikke faar Posten før Kl. 11 om Formiddagen; der foreligger det Forhold, at nogle, som bor 5 Minutters Gang fra Stationen, undertiden ikke faar deres Post før mellem Kl. 1 og 2 om Eftermiddagen. Det er Forhold, som man burde rette. Med den Størrelse, Byen har, burde man tage noget mere Hensyn til den; det er saa vidt mig bekendt en af de Stationer

paa Skanderborg—Skern-Banen, der har den største Omsætning.

Der er et andet Forhold, som ogsaa er en Følge af de Spareteorier, man er inde paa. Det drejer sig om Udbetalingen af Penge. Det har været saaledes tidligere, at man har haft Forbindelse med Bankerne, men nu skal Pengene rekvireres i Herning, og det fører undertiden til saadan noget som det, der skete forleden Dag, at en Mand maatte vente 4 Dage paa at faa nogle Penge, som var sendt ham paa en Postanvisning, og vedkommende Mand skulde have haft en Veksel omsat for disse Penge. Jeg synes ikke, man kan finde sig i den Slags Forhold, men ogsaa det maa kunne ordnes paa en fornuftig Maade.

Jeg vil ogsaa gerne nævne Postbesørgelsen, Brevforsendelsen paa Herning—Give-Banen. Det sidste Tog, man kan faa Post med, er et Tog, der gaar fra Herning Kl. 4,10, fra Brande Kl. 5,03 om Eftermiddagen. Beboerne har ønsket at kunne faa Post med det sidste Tog, der afgaar fra Herning, saa vidt jeg husker, Kl. 9,25 om Aftenen, og jeg synes, det maa kunne gøres uden væsentlige Udgifter for Postvæsenet eller Statsbanerne.

Endelig har jeg nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende det Tøj, som Landpostbudene faar udleveret. Det er ikke faa af Landpostbudene, der overfor mig har fremført Besværgelser over det Tøj, de har faaet, siden man fik den nye Ordning, hvor man vistnok har bestemt, at de skulde have noget varmt, godt og svært Tøj. Man maa nu sige, at hvad det svære angaar, mangler der ikke noget, for efter min Mening er det Tøj, man udleverer dem til Bukser af den Beskaffenhed, at jeg ikke synes, man kan være bekendt at byde dem det. Havde det saa endda været godt, men meget af det er noget daarligt Tøj, som ikke holder ret længe, og jeg synes ikke, man kan være bekendt at byde Landpostbudene det. Man maa huske paa, at det er intet let Arbejde, disse Folk har. Der er dog adskillige af dem, som ikke cykler; vi har f. Eks. et Landpostbud hjemme hos os, som aldrig har cyklet, som maa gaa hele Dagen, og det træffer dog undertiden ikke saa sjældent, at man har Regnvejr; og saadanne Bukser kan optage en umaadelig Masse Vand, og det er meget besværligt, naar man ved Siden af har en tung Taske at bære paa (Munterhed)... ja, man kan godt le ad det, men det kan jo være, at hvis det ærede Medlem Hr. Clausager fik en saadan Tur og kom til at prøve en saadan March, saa lo han ikke